

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/27/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121204945
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2121204945.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Táne Šefčíkovej, vo veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, D., zastúpený: Palkovič advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Kapitulská 20, Trnava, proti osobe povinnej platiť výživné: E. F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, C. - G., o určenie vyživovacej povinnosti, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní osoby povinnej platiť výživné proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 27Pc/17/2021 – 738 z 22. mája 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým uznesením do právoplatného skončenia konania vo veci samej uložil otcovi povinnosť platiť výživné na navrhovateľa vo výške 160,- eur mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľa.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 2 ods. 1, § 366 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, § 332 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, č. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej aj „ZoR“) a dospel k záveru o osvedčení nároku navrhovateľa, pretože osoba povinná platiť výživné (ďalej aj „otec“ – pozn. odvolacieho súdu), ako jeden z povinných rodičov, aktuálne prispieva na výživu navrhovateľa sumou 40,- eur mesačne, preto je nevyhnutné, aby bola vyživovacia povinnosť otca voči navrhovateľovi dočasne upravená neodkladným opatrením. Aktuálne platené výživné vo výške 40,- eur nedostačujúce na to, aby dočasne pokryl čo i len pomernú časť nevyhnutných nákladov navrhovateľa, preto okresný súd uložil otcovi povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 160,- eur mesačne, ktorá zohľadňuje tak potenciálny príjem otca vo výške 1 800,- eur (povinného), vyživovacie povinnosti oboch rodičov, ako aj skutočnosť, že matka navrhovateľa znáša od apríla 2023 skoro všetky výdavky na navrhovateľa sama, a zároveň zabezpečuje navrhovateľovi aj bývanie a stravu v čase, keď nie je v škole, pričom výška jej príjmu je obdobná ako potenciálny príjem otca. Z obsahu spisu mal za preukázané, že navrhovateľ býva toho času v domácnosti matky, od septembra 2022 je študentom 1. ročníka denného štúdia na Lekárskej fakulte v Martine. Vzhľadom na to, že študuje v Martine, má mesačné náklady spojené so štúdiom, ktoré v konaní špecifikoval ako ubytovanie na internáte 74,- eur, cestovné 24,- eur, školské pomôcky 73,10 eura, strava 212,80 eura, ošatenie a obuv spolu 70,- eur, hygiena 38,50 eura, zubár 12,50 eura, telefón 11,- eur, vreckové 30,- eur, t.j. spolu 545,90 eura. Jediným príjmom navrhovateľa sú rodinné prídavky aktuálne vo výške 60,- eur. Otec pôvodne síce platil výživné mesačne v súdom určenej výške 225,- eur (200,- eur výživné a 25,- eur splátky nedoplatku) na základe neprávoplatného rozsudku, avšak po zrušení rozsudku odvolacím súdom od mája 2022 už platil len 145,- eur, od novembra 2022 len sumu 100,- eur, aj to len do marca 2023. Od apríla 2023 platí výživné vo výške 40,- eur mesačne. Na úhrade nákladov navrhovateľa sa za daného stavu musí vo zvýšenej miere podieľať matka. Obaja rodičia majú tri vyživovacie povinnosti k spoločným deťom. Otec sa dňa 01.04.2023 oženil a matka

býva v spoločnej domácnosti s priateľom. Matka má príjem vo výške 1 682,- eur čistého mesačne. Otec má podľa vlastného vyjadrenia v tomto roku príjem okolo 1 100,- eur, dlhé roky pracuje ako veterinár SZČO. Býva v Trenčíne v podnájme, rodinný dom v G., ktorého je v súčasnosti výlučným vlastníkom, využíva len počas stretnutí so synom H.. Z konania je súdu známe, že v obci bývajú i rodičia otca, kde by otec mohol bývať počas stretnutí so synom, a teda ak by rodinný dom prenajímal, jeho príjem by bol minimálne o 700,- eur mesačne vyšší, ako vyplýva z inzerátov o prenájme rodinných domov v danej lokalite založených v spise. Otec vlastní auto a motorku, chodí na zahraničné dovolenky. Trvanie nariadeného neodkladného opatrenia časovo obmedzil do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. O náhrade trov konania súd nerozhodoval, nakoľko nejde o rozhodnutie vo veci samej.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal otec v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu zrušil.

4. Konštatoval rozsiahle dokazovanie vykonané okresným súdom, v konaní bol súčinný a odpovedal na všetky podnety, otázky a dopyty súdu. Daňové priznanie za rok 2022 mal súd k dispozícii v januári 2023 so všetkými účtovnými dokladmi, no napriek tomu súd v riadnom konaní nerozhodne minimálne do 13.09.2023, čo je od začiatku konania 25 mesiacov. Jeho mesačný príjem pre rok 2022 bol vo výške 986,- eur vychádzajúc z DP za rok 2022, v decembri na pojednávaní odhadoval mesačný čistý príjem za rok 2022 vo výške 1 064,- eur. Odhad mesačného príjmu na rok 2023 je podobný ako v roku 2022. Rozsudkom zo dňa 01.03.2023 bol zaviazaný platiť výživné pre I. vo výške 200,- eur + nedoplatok vo výške 10,- eur a výživné pre H. vo výške 80,- eur mesačne, spolu 290,- eur, pričom proti rozsudku sa odvolal v časti výživného pre I., z dôvodu výšky výživného, s ohľadom na jeho príjem a vyživovaciu povinnosť k H. a A.. Poukázal na súdnu prax výživného v rozsahu 20 až 30 % z príjmu, čo by pri jeho príjme 986,- eur predstavovalo maximálne 296,- eur. Od júna 2023 nebude vlastníkom rodinného domu v G., z dôvodu toho, pretože nie je schopný splácať pôžičku vo výške 500,- eur mesačne, ktorá mu vznikla z dôvodu vyporiadania BSM. Výlučným vlastníkom domu sa stal v novembri 2022 a dom používal v súvislosti so starostlivosťou o syna H., preto dom nemohol byť a nemôže byť zdrojom príjmu. Má vedomosť o tom, že navrhovateľ je vynikajúcim študentom, avšak skutočnosť, že sa poctivo pripravuje na svoje budúce povolanie nijakým spôsobom nezohľadňuje pri participácii na výdavkoch navrhovateľa, ktorý má 20 rokov, žiadnym spôsobom neparticipuje na riešení svojej situácie, či už vo forme pomoci jeho osobe, alebo vo forme brigády, finančnú situáciu si môže vylepšiť študentskou pôžičkou. Odmieťa s ním zmiernosť, komunikáciu, dehonestuje jeho osobu a vystavuje ho krivému obviňovaniu pred súdom v inom konaní (trestné oznámenie, čestné vyhlásenie atď. je súčasťou spisu). Napriek psychickej nepohode a finančnej tiesni využíva právne služby, kupuje si iPhone v hodnote 1 000,- eur, iPad v hodnote 600,- eur, chodí na drinky s kamarátmi a pod. Svojím konaním vytvára psychický tlak, stres na neho a ohrozuje jeho zdravie a možnosť pracovať. Jeho schopnosť platiť súhrnne mesačné výživné je maximálne do výšky 330,- eur, aby boli pokryté jeho najnutnejšie výdavky - strava, bývanie. Okresný súd mal dostatočný priestor, informácie a čas, aby vyživovaciu povinnosť upravil v riadnom konaní tak, aby bola v súlade s realitou, vychádzajúc z dôkazov, ale porušil základné ustanovenia CMP, pretože bezdôvodne konanie naťahuje a ako účastníka ho neprímerane zaťažuje. Inštitút neodkladného opatrenia bol použitý v rozpore so zákonom, nakoľko nebola preukázaná nevyhnutnosť zásahu súdu ani okamžitá potreba upravenia pomerov.

5. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Poukázal na skutočnosť, že otec nepredložil doklady o pôžičke vo výške 80 000,- eur, ktorej existencia tak nie je preukázaná, navyše ide o prostriedky, ktoré otec zarobil v rámci podnikateľskej činnosti, avšak tieto nepriznal a tiež nepreukázal ani splácanie ním uvádzaného záväzku v splátkach v sume 500,- eur mesačne, pričom dokonca pred súdom uviedol, že tento údajný záväzok ani splátky údajného záväzku súdu nebude preukazovať. Ak by aj takýto záväzok existoval, pri údajných deklarovaných príjmoch otca vo výške 986,- eur mesačne, resp. 1 064,- eur mesačne, nejde o výdavok, ktorý by z deklarovaných príjmov mohol byť reálne pokrytý, teda príjmy otca sú na inej úrovni, ako jeho príjem, ktorý deklaruje podľa podaných daňových priznaní. Námietka neúmerného zaťažovania otca nie je namieste, nakoľko sám otec, neposkytuje potrebnú súčinnosť, resp. obmedzuje sa na poskytovanie súčinnosti iba v rozsahu, v akom sám rozhodne. Osvedčil potrebu vydania neodkladného opatrenia, na základe čoho súd neodkladné opatrenie vydal. V konaní boli preukázané jeho výdavky, ako aj plnenie vyživovacej povinnosti otca, ktorá bola počnúc mesiacom apríl 2023 vo výške 40,- eur mesačne, čo v matematickom vyjadrení predstavuje asi 7 % z jeho celkových vyčíslených nákladov a zároveň vzniká otcovi mesačne značne vysoký nedoplatok na potenciálnom zročnom výživnom. Zaplatenie dlhu v

splátkach v budúcnosti, nerieši jeho aktuálnu situáciu, keď v súčasnosti zo sumy 40,- eur, nemá ani na zaplatenie stravy. Potreba neodkladnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi konania nastala počas konania z dôvodu, že otec napriek jeho reálnym potrebám nepoukazuje v rámci svojej vyživovacej povinnosti na úhradu jeho výdavkov ani len sumu, ktorá pokryje nevyhnutné náklady. Životný štýl a životná úroveň otca nekorešponduje s ním vykazovaným a deklaroványm príjmom. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 01.03.2023, v konaní vedenom pod sp. zn. 31P/49/2020, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť na v danom čase maloleté deti otca – I. B. a H. B., pričom súd mal v danom konaní za preukázané, že príjem otca – deklarováný a potenciálny z neefektívne využívaného majetku, je dostatočný na úhradu vyživovacej povinnosti určenej v konaní sp. zn. 31P/49/2020 na I. B. vo výške 200,- eur mesačne a na H. B. vo výške 80,- eur mesačne, ktoré výživné určil aj s ohľadom na dostatočnú finančnú rezervu otca pre určenie vyživovacej povinnosti na navrhovateľa. Otec síce odkazuje na rozsudok zo dňa 01.03.2023, ale počnúc mesiacom jún 2023 výživné na syna H. B. určené súdom vo výške 80,- eur mesačne, plniť prestal aj napriek právoplatnosti a vykonateľnosti výroku o výživnom. Nejde o pravdivé tvrdenie otca, že k plneniu vyživovacej povinnosti na jeho osobu pristupuje podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov, nakoľko otcom deklarováný príjem nie je jeho príjmom reálnym, čoho dôkazom súd dovolenky trávené otcom. Navštevuje vysokú školu, dennou formou, pričom študuje medicínu, pričom tvrdenia otca, že si má privyrábať, resp. na štúdium si požičať, je absolútnym nepochopením povinností otca, ako rodiča. Neprišiel na otcom navrhovaný zmiar, nakoľko tento neriešil návrh otca, ako by reálne prispieval na jeho potreby, ale bol koncipovaný ako každomesačné vyjednávanie, ktoré potreby a náklady sú podľa otca oprávnené a ktoré mu otec neprizná. Popieral, že by dehonestoval osobu otca. Potvrdil zakúpenie iPadu spolu s príslušenstvom a so softvérom v hodnote 504,99 eura pre študijné potreby, doklady o kúpe predložil aj v konaní, pričom tento jednorazový výdavok rozpočítal na mesačný výdavok a zahrnul ho do výdavkov v návrhu na určenie vyživovacej povinnosti. Tvrdenie otca o kúpe telefónov v hodnote 1 000,- eur považoval za nepravdivé. Priznal problematickú komunikáciu s otcom, ako aj podávanie trestných oznámení na jeho osobu, tiež obviňovanie, že týra svojho mladšieho brata, čo neprispieva k obnoveniu vzťahu.

6. Krajský súd, ako súd odvolací [§ 3 ods. 5 písm. b) CMP], vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnuté uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1, ods. 2 (Civilného sporového poriadku - ďalej aj „CSP“), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie je konanie o návrhu navrhovateľa o určenie vyživovacej povinnosti osoby povinnej platiť výživné - otca. Počas konania podal navrhovateľ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal určenia vyživovacej povinnosti otca v nevyhnutnej miere podľa § 366 CMP, nakoľko si otec počas konania plní vyživovaciu povinnosť v minimálnej sume 40,- eur.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

13. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

14. Podľa § 361 CMP, súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

15. Podľa § 366 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

16. Neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. V mimosporových konaniach je umožnené súdu nariadiť neodkladné opatrenie aj v prípadoch verejného záujmu ako najširšej kategórie pokrývajúcej záujem štátu. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej, na ich nariadenie je postačujúce, ak účastník osvedčí potrebu nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden z vyššie uvedených dôvodov na jeho nariadenie. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bolo totožný s výrokom vo veci samej.

17. Žiada sa tiež zdôrazniť, že pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej, a preto súd prvej inštancie rozhodol na základe zistených skutočností. Účelom neodkladného opatrenia je spravidla dočasná úprava pomerov účastníkov, ktorá zásadne prichádza do úvahy v tých prípadoch, v ktorých sa má napraviť stav akútneho či akútne hroziacich zásahov do práv či oprávnených záujmov účastníka domáhajúceho sa ochrany neodkladným opatrením, teda vtedy, ak by vyčkávanie na rozhodnutie vo veci samej (rozsudkom po riadne vykonanom dokazovaní) mohlo spôsobiť také zmeny vo vzťahu k predmetu konania, či inú ujmu na právach navrhovateľa neodkladného opatrenia, pri ktorých by samotné vedenie konania vo veci samej mohlo už stratiť zmysel, alebo je tu iná závažná príčina, pre ktorú sa javí nevyhnutným pomery určitým spôsobom stabilizovať už pred konečným rozhodnutím. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je totiž určujúci aktuálny stav, resp. terajšie pomery vo vzájomných vzťahoch účastníkov.

18. Odvolací súd ďalej poukazuje aj na súvislosti, s ktorými sa spája dôvodnosť aplikácie ustanovenia § 366 CMP. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP, podľa ktorého neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere, je existencia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu podľa § 62 ods. 1 ZoR, ktorú si povinný rodič napriek svojim pomerom v dostatočnom rozsahu (či vôbec) neplní a zároveň procesný základ spočívajúci v potrebe okamžitej úpravy pomerov podľa § 325 ods. 1 CSP.

19. V tomto smere prvoinštančný súd správne vyhodnotil, že mal za osvedčené, že odkedy rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti, vychádzajúc z tvrdení matky v návrhu, otec si neplní vyživovaciu povinnosť, teda osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov spočívajúcu v určení výživného na maloletú.

20. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5 ZoR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

21. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie síce na rozhodovanie o neodkladnom opatrení aplikoval správnu právnu normu, a to rozhodovanie o vyživovacej povinnosti otca neodkladným opatrením podľa § 366 CMP, ktorým zaviazal otca (osobu povinnú platiť výživné) k vyživovacej povinnosti

na navrhovateľa, aj právnu normu správne interpretoval, pretože so stanoveným výživným vo výške 160,- eur vychádzajúc z obsahu spisu a navrhovateľom preukázaných dôkazov o jeho výdavkoch, sa odvolací súd plne stotožňuje.

22. Pokiaľ ide o odvolaciu argumentáciu otca o výške vyživovacej povinnosti v rozsahu maximálne 20 až 30 %, tento argument je pre rozhodovanie o dôvodnosti neodkladného opatrenia nedôvodný, táto má relevanciu pre konečné rozhodnutie, pričom navrhovateľ a súd prvej inštancie otca zaviazal k výživnému v nevyhnutnej miere vo výške 160,- eur. Odvolací súd navyše poukazuje na výšku vyživovacej povinnosti uloženej otcovi na ďalšie jeho dieťa I., nar. XX.XX.XXXX vo výške 200,- eur, ktoré dieťa je mladšie ako navrhovateľ.

23. Podstatná časť odvolacej argumentácie otca sa týkala jeho vzťahu s navrhovateľom, jeho majetkových pomerov, pričom v odvolaní nenamietal neplatenie výživného, resp. platenie v zanedbateľnej sume 40,- eur. Ďalšia argumentácia otca bola nepodstatná pre spochybnenie správnosti napadnutého uznesenia, keď aj podľa názoru odvolacieho súdu bola daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov ohľadom vyživovacej povinnosti otca na navrhovateľa, pretože otec v priebehu konania neplatil výživné na navrhovateľa v nevyhnutnej miere, keď platby výživného postupne redukoval a suma 40,- eur, ktorú začal uhrádzať od apríla 2023 určite nezodpovedá na zabezpečenie nevyhnutných potrieb navrhovateľa.

24. Odvolací súd sa stotožnil s určenou výškou výživného na navrhovateľa, ktorý študuje mimo svojho bydliska, ide o náročné štúdium, popri ktorom nie je na mieste požadovať, aby si privyrábal brigádnickou činnosťou a tým tak eliminoval zákonnú vyživovaciu povinnosť rodiča.

25. Odvolaciemu súdu je známe aj rozhodnutie vo veci samej, a to rozsudok č. k. 27Pc/147/2021 – 895 zo dňa 13.09.2023, ktorým bola otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa sumou 200,- eur od 25.08.2021 do 31.08.2022 a od 01.09.2022 vo výške 240,- eur, ktoré rozhodnutie ale pre odvolanie otca nenadobudlo právoplatnosť. Tomuto konečnému rozhodnutiu teda predchádzalo uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia z dôvodov vyjadrených v odôvodnení napadnutého uznesenia.

26. Z ustanovenia § 366 CMP vyplýva, že otec v rámci nariadeného neodkladného opatrenia by sa mal podieľať na výživnom pre navrhovateľa. Nevyhnutnou mierou výživného je potrebné rozumieť sumu, ktorú je rodič povinný platiť na zabezpečenie nevyhnutných potrieb navrhovateľa, teda v zásade bývanie, stravu, ošatenie, hygienu, a to samozrejme s prihliadnutím na pomery povinného rodiča.

27. S prihliadnutím na pomery povinného rodiča (otca), ktorý má príjem ako zistil prvoinštančný súd a s prihliadnutím iba na nevyhnutné výdavky navrhovateľa, ktoré v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyčíslil na sumu 320,- eur, nakoľko ide o úpravu vyživovacej povinnosti neodkladným opatrením, bolo namieste napadnuté rozhodnutie potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

28. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko nejde o konečné rozhodnutie. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej ako konečného rozhodnutia len vtedy, ak neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Ide o návrh na neodkladné opatrenie podaný po skončení konania, ďalej podaný pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba (návrh) alebo o prípad, ak by súd prvej inštancie musel vec skončiť procesne bez toho, aby ju prejednal (obdobne pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/83/2017). Žiadna z uvedených procesných situácií v prejednávanom prípade nenastala, a preto o trovách konania súvisiacich s neodkladným opatrením odvolací nerozhodoval.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnenne premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).